

بسم الله الرحمن الرحيم

در سوریه روسیه گیر مانده یا امریکا؟

(ترجمه)

به تاریخ 22 اگست 2018م بولتون مشاور امنیت ملی امریکا گفت: «من با همتای روسی خود، پاتروشف، در ژنیو دیدار خواهم کرد.» وی هم چنان افزود: «منافع روسیه با منافع ایران یکسان نیست. بنابراین، روشن است که ما با وی در مورد نقشی که روسیه می تواند در آینده بازی کند، صحبت خواهیم کرد و دیده خواهد شد که ما و دیگران در ارتباط به راه حل درگیری های سوریه بر چه توافق خواهیم رسید؛ اما تنها پیش شرط این توافق خروج تمام نیروهای ایرانی از سوریه می باشد... واشنگتن در مذاکرات خود با مسکو می تواند روسیه را هرگونه که بخواهد، تحت فشار قرار دهد؛ چون روسیه در حال حاضر در سوریه گیر مانده است.»

امریکا از وضعیت روس ها در سوریه پرده برداشته و می خواهد بر روس ها نقش دیگری بدهد. روسیه زمانی در این باطلاقی که اکنون در آن گیر مانده، قدم خواهد گذاشت که پوتین رئیس جمهور این کشور به تاریخ 29 سپتمبر 2015م با اوباما، همتای امریکایی خود، ملاقات کرد و حاضر شد که برای نجات مزدور امریکا-بشار اسد- و جلوگیری از سقوط نظام آن وارد میدان شود. روسیه به تاریخ 17 مارچ 2018م اعلام کرد که چند ماهی بیش در سوریه باقی نخواهند ماند، چنانچه پوتین گفت: «روسیه اهداف اساسی را بر آورده

نموده و به زودی بخش عمده‌ای از نیروهای خود را در طول دو یا سه روز از سوریه بیرون می‌کند. عملیات نظامی در سوریه که به تاریخ 30 سپتامبر 2018م آغاز گردید، 33 میلیارد روبل (425 میلیون یورو) هزینه برداشته است.»

اما آمریکا به وعده‌ی هماهنگی‌های نظامی، اطلاع‌دهی از مواردی که به روس‌ها صدمه وارد می‌کند و به وعده‌ی جلوگیری از رسیدن سلاح‌های سنگین برای مخالفان روس‌ها را تشویق به ماندن نمود؛ چون روس‌ها در آن زمان تشویش‌گیرماندن و خسارات زیاد را داشتند تا این‌که در جنگ حلب در تنگنا قرار گرفت و آمریکا مزدورش-اردوغان- را به کمک آن‌ها فرستاد و خواست که به وسیله‌ی عملیات سپر فرات، دسیسه‌ی آمریکا را تطبیق نماید. اردوغان به تاریخ 8 سپتامبر 2016م با پوتین ملاقات کرده و در مورد خروج انقلابیون از حلب و تحویل آن‌ها به روسیه توافق نموده و چنین خیانت بزرگی را مرتکب شد.

بدین وسیله آمریکا خود برتری و تکبرش را برای روس‌ها آشکار نمود و روسیه با همان حجمی که دارد، بازهم تحت فشار است؛ در مقابل چشمان‌شان مواضع نظام را مورد حملات خود قرار داد و واضح ساخت که برگه‌ی فشار در دست او بوده و روس‌ها بدون کمک و همکاری‌های آمریکا هیچ چیزی را تحت کنترل ندارند. در حال حاضر روس‌ها از این شکایت دارند که آمریکا نسبت به دستیابی به راه‌حل نهایی در سوریه بی‌تفاوت است. آمریکا می‌گوید که روس‌ها در سوریه گیرمانده‌اند و اگر ما در مورد موضوع ادلب توافقی را قبول نکنیم، روس‌ها قادر نخواهند بود که به سمت سوریه یک قدم هم بر دارند و این چیزی می‌باشد که نقش جدید روس‌ها را به آن‌ها مشخص می‌سازد. روس‌ها به خوبی می‌دانند؛ اگر دسیسه‌های آمریکا و مزدورانش در ترکیه، عربستان سعودی و رهبران جناح‌هایی که تحت تأثیر حامیان خود قرار دارند، نمی‌بود، روسیه هرگز در حلب، جنوب ادلب و غوطه به پیروزی نمی‌رسید. به همین دلیل است که بولتون گفت: «هیچ تفاهم امریکایی و روسی در خصوص عملیات نظامی ادلب وجود ندارد.»

روس‌ها برای سرعت بخشیدن به حل و فصل قضیه‌ی سوریه عجله دارند تا به موضوع ادلب پایان داده و آن را در سیطره‌ی نظام در آورند؛ اما برعکس آمریکا چنین قصدی ندارد، چراکه آن‌ها به فکر راه‌حل نهایی می‌باشند؛ چون اگر در حال حاضر ادلب تحت کنترل نظام در آید، دیگر آمریکا نمی‌تواند به عنوان حرم فشار برای تأسیس نظام جدیدی که قادر به خاموش کردن تمام شعله‌ی انقلاب باشد و از مخالفان استفاده کند؛ بلکه درین صورت در مقابل چشمان همه، پرده‌ای عورت آمریکا و غلامانش (اردوغان و آل سعود) را دریده است. اگر در حال حاضر نظام بر ادلب تسلط یابد، تأسیس نظام جدید بسیار مشکل‌ساز بوده، خشم مردم سوریه بر انگیزخته شده و این بار با شدت بیشتر شعله‌های انقلاب فوران می‌کند و آمریکا با درس‌هایی که از این انقلاب گرفته، در مورد چنین موضوعی بی‌توجه نخواهد بود.

پس از نشست این دو مشاور، بولتون گفت: «مذاکرات‌اش با پاتروشف مسائل مختلف منطقه‌ای را در بر می‌گرفت که بسیاری از آن‌ها از جمله که او باهمتای روسی خود در مورد مسئله‌ی حضور نیروهای ایران در سوریه بحث و گفتگو داشته است، لازم به ذکر نیست؛ چون واشنگتن قصد خروج آن‌ها را از سوریه دارد.» وی افزود: «من به این باورم که رئیس‌جمهور روسیه با ما در این زمینه بپیوندد.»

از حضور و یا عدم حضور نیروی‌های ایرانی در سوریه که نیروهای امریکایی اجازه داد هفت سال در سوریه فعالیت داشته و در آنجا چیزی بیش‌تر از سهمیه‌ی لاش‌خورها برخوردار نبود، از آن‌ها و شیعه‌های متعصب آنجا استفاده نمود و هیچ‌گاه خواستار بیرون‌رفت آن‌ها نشد؛ مسئله‌ای که امریکا به‌مطرح کردن و قرار دادن آن به‌عنوان موضوع مذاکرات همراهی روس‌ها می‌خواهد آن را اساسی‌ترین موضوع بحث قضایای سوریه گردانیده و آن را به‌حیث تقاضای اصلی مردم سوریه تبدیل نماید. امریکا می‌خواهد مردم سوریه را فریب داده تا از سقوط نظام دست برداشته و خواستار آزادی خود از اشغال شوند و از آنان کسانی بسازد که در عوض سرنگون ساختن، نظام را در آغوش گرفته و به‌نقطه‌ی صفر برگردانند. بنابر این، به‌همین سادگی امریکا در حال فریب‌دادن مردم سوریه است.

یک مقام رسمی امریکایی اعلام می‌کند که روس‌ها با خروج ایران از سوریه مخالفت نمی‌کنند. سپس درخواست‌های خروج روس‌ها از سوریه از راه می‌رسد و نیز مطرح کردن موضوع گیرماندن روس‌ها در سوریه، خود به‌نوعی برگه‌ی فشار برای روس‌ها می‌باشد؛ چون آن به این معنی است که آن‌ها می‌خواهند از سوریه خارج شوند، اما بدلیل مخمضه‌ای که دارند، نمی‌توانند. بناءً این باعث عکس‌العمل روس‌ها شده و در آینده از سوریه خارج می‌شوند؛ آن‌وقت است که سوریه از اشغال روسیه نیز آزاد شده و نظام ادعای می‌کند که او از روس‌ها خواسته بود که مداخله کنند و همان‌گونه اکنون او آن‌ها را نیز بیرون نموده است.

بیسکوف سخنگوی ریاست‌جمهوری روسیه در رد اظهارات بولتون گفت: «اعلام این‌که روسیه در سوریه گیرمانده است، درست نیست. شنیدن چنین اظهارات از مسئولین امریکایی بسیار عجیب و غریب است؛ چون سربازان امریکایی نیز در سوریه می‌باشند.» یعنی این سخنگو به‌نوعی می‌گوید که امریکایی‌ها نیز مانند آن‌ها در سوریه گیرمانده‌اند. رئیس‌جمهور امریکا بارها خواسته‌اش را به‌خروج از سوریه مطرح نموده است، اما غلامانش -آل‌سعود- از او خواستند که خارج نشود و امریکا نیز در عوض از آن‌ها هزینه‌ی خود را در خواست نمود و این‌ها نیز درین اواخر تحت نام بازسازی سوریه اعلام کردند که 100 میلیارد دلر برای ارتش امریکا پرداخت خواهند کرد. اگر امریکایی‌ها در آینده از سوریه خارج شوند، این کار فقط در صورت خروج نیروهای روس خواهد بود. همه‌ی این‌ها در صورتی ممکن خواهد بود که بر نظام اعتماد شده و دیگر امکان کدام اقدام جدیدی علیه آن وجود نداشته باشد.

امریکایی‌ها نشان می‌دهند که آن‌ها جنگ ادلب را نیز مانند جنگ‌های گذشته تحت کنترل دارند و آن‌هاست که پیشرفت یا توقف روس‌ها و نظام را در دست دارند. بولتون گفت: «نگاه کردن به گزینه‌ی نظامی برای ما بسیار نگران‌کننده است. می‌خواهیم برای اسد روشن سازیم که ما بدون هیچ شکی خواستار عدم استفاده از هر نوع سلاح شیمیایی و بیولوژیکی می‌باشیم، در حالی که هیچ اقدام نظامی اضافی در ادلب وجود ندارد. اگر اندک استفاده‌ی از هر نوع سلاح شیمیایی و بیولوژیکی در ادلب صورت گیرد، امریکا به شدت پاسخ‌اش را خواهد داد.» وزیر امور خارجه‌ی ترکیه به‌تاریخ 24 اگست 2018م در مسکو گفته است: «راه‌حل نظامی فاجعه‌ای را به‌بار خواهد آورد که تنها در ادلب خلاصه نخواهد شد، بلکه برای آینده‌ی سوریه نیز خطرناک خواهد بود.» وی به این اظهاراتش زمانی پرداخت که او همراه با وزیر دفاع و رئیس سازمان اطلاعات ترکیه در حال آماده شدن برای دیدار با پوتین بود، چیزی که نشان‌گر اهمیت بیشتر این موضوع می‌باشد، زیرا ترکیه کفیل امریکا برای ارتباط و تعامل با روس‌ها می‌باشد.

روس‌ها برای ایجاد یک راه‌حل و نجات یافتن از این باطلاق بسیار عجله دارند، اما امریکا و غلامانش صبر می‌کنند تا ببینند که اوضاع چه‌گونه پیش می‌رود تا راه پیدا کنند و برای این‌که مردم را متقاعد کنند که آن‌ها را فریب نداده، به نظام ایشان را نفروخته‌اند و به‌دروغ می‌خواهند طوری وانمود کنند که گویا به صلاح آن‌ها می‌اندیشند، در حالی‌که مدت‌ها است مردم سوریه واقعیت توطئه‌های امریکا و غلامانش: حاکمان سعودی، اردوغان و وابستگان‌شان را درک نموده‌اند.

هوشیاری کامل مردم مهم‌ترین چیز آن‌ها می‌باشد تا این‌که در زمان سقوط نظام سیکولر، با بصیرت کامل بتوانند توطئه‌های امریکا و کشورهای منطقه را علیه‌شان ببینند. اگر به کمک امریکا و غلامانش نظام سقوط کند، مردم سوریه به اتباعی مانند اهل کوسوفا تبدیل شده و پس از آن فاجعه‌ی بزرگتری دام‌نگیر آن‌ها خواهد شد. یک نظام سیکولر تحت‌نام اسلام و مسلمانان بر آن‌ها مسلط خواهد شد، چنانچه گروه‌هایی را می‌بینیم که در حال حاضر تحت تأثیر قرار گرفته و می‌خواهند این طرح خبیثانه‌ای را که ریشه‌های تسلط کفر بر مردم سوریه محکم می‌سازد، بپذیرند؛ لیکن الله سبحانه و تعالی پرده از چهره‌ی آن‌ها برداشته و آن‌ها را بر همگان افشاء نمود. الله سبحانه و تعالی مکر خائنان را در هر سطحی که باشد، خنثی کرده و بندگان مخلص‌اش را نصرت می‌دهد تا دین خویش را در چوکات خلافت اسلامی برمنهج نبوت در روی زمین حاکم گردانند؛ چیزی‌که به‌زودی به اذن و اراده‌ی الله سبحانه و تعالی شاهد آن خواهیم بود.

برگرفته از جریده‌ی الرایه

نویسنده: أسعد منصور

18 ذوالحجه 1439 ه.ق

29 اگست 2018 م